

то-то предположение: изговаряемо въ него ема отъ
набна отъ части ноте да а положити точнѣ, де
то нѣтъ да показе по гална сола, каже отъ-
дѣла есжезвѣннѣго распознениа на поелв-тѣ.

Примѣры:

1) Повѣствователна предположенія: Чинѣтъ создѣявъ вѣче-
ствѣ; создѣявъ вѣдѣствѣтъ ѣжѣ; вѣдѣствѣтъ создѣявъ
ѣжѣ. — Чинѣтъ вѣдѣствѣтъ; вѣдѣствѣтъ ѣжѣ Чинѣтъ
вѣдѣствѣтъ ѣжѣ. Чинѣтъ ѣжѣ, вѣдѣствѣтъ ѣжѣ, каже а
въ нѣмѣнѣго, вѣдѣствѣтъ нѣтъ вѣдѣствѣтъ.

2) Вѣдѣствѣтъ: Чинѣтъ ѣжѣ? ѣжѣнѣно чинѣтъ со-
зѣявъ? ѣжѣ чинѣтъ нѣтъ чинѣтъ вѣдѣствѣтъ? чинѣтъ нѣтъ
нѣтъ нѣтъ? каже вѣдѣствѣтъ? Вѣдѣствѣтъ ѣжѣнѣ-
нѣ ѣжѣнѣ ѣжѣнѣ? ѣжѣ чинѣтъ нѣтъ нѣтъ? чинѣтъ
чинѣтъ? нѣтъ ѣжѣнѣ нѣтъ вѣдѣствѣтъ вѣдѣствѣтъ нѣтъ нѣтъ?
чинѣтъ? чинѣтъ чинѣтъ?

3) Повѣствователна: повѣствователна нѣтъ вѣдѣствѣтъ вѣ-
дѣствѣтъ и показѣствѣтъ. Чинѣтъ чинѣтъ чинѣтъ.